

DECIZIA nr. 361 din 31 mai 2018

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 206[^]33 alin. (1) lit. b), art. 221[^]3 alin. (2) lit. j), precum și ale art. 221[^]3 alin. (3) lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal

EMITENT • CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

Publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 1106 din 28 decembrie 2018

Data intrării în vigoare 28-12-2018

Valer Dorneanu	- președinte
Marian Enache	- judecător
Petre Lăzăroiu	- judecător
Mircea Ștefan Minea	- judecător
Daniel Marius Morar	- judecător
Mona-Maria Pivniceru	- judecător
Livia Doina Stanciu	- judecător
Simona-Maya Teodoroiu	- judecător
Varga Attila	- judecător
Fabian Niculae	- magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 206[^]33 alin. (1) lit. b), art. 221[^]3 alin. (2) lit. j) raportat la art. 206[^]33 alin. (1) lit. b), precum și ale art. 221[^]3 alin. (3) lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, excepție ridicată de Societatea AGPC Import House - S.R.L. din Pitești în Dosarul nr. 5.469/280 /2012 al Judecătoriei Pitești - Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.427D/2016.
2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.
3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate în principal ca inadmisibilă și, în subsidiar, ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 24 februarie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 5.469/280/2012, Judecătoria Pitești - Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 206[^]33 alin. (1) lit. b), art. 221[^]3 alin. (2) lit. j) raportat la art. 206[^]33 alin. (1) lit. b), precum și ale dispozițiilor art. 221[^]3 alin. (3) lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, excepție ridicată de Societatea AGPC Import House - S.R.L. din Pitești într-o cauză având ca obiect soluționarea unei plângeri formulate împotriva unui proces-verbal de constatare și sancționare a unei contravenții.
5. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autoarea acesteia arată, în esență, că prevederile legale în materie fiscală menționate mai sus nu precizează, în mod concret, modalitatea de păstrare a produselor primite și timpul în care această obligație subzistă [spre exemplu: în sensul că prin păstrare se înțelege faptul că destinatarul nu trebuie să completeze rubrica 24 a CMR-ului (Acord internațional privind contractele de transport - Convention relative au contrat de transport international de marchandises par route) și nici să completeze NIR-urile (notă de intrare-recepție), ceea ce presupune că nu trebuie să descarce produsele din mijlocul de transport].
6. Așadar, se arată că legea nu reglementează în mod concret de când se naște obligația de păstrare, momentul de la care destinatarul are obligația păstrării produselor, și cât timp trebuie păstrate aceste produse; dacă destinatarul are voie sau nu să descarce produsele din mijlocul de transport, dacă produsele trebuie păstrate la locul de destinație în incinta depozitarului înregistrat și în ce modalitate sau dacă acestea trebuie păstrate în mijlocul de transport al transportatorului.
7. Judecătoria Pitești - Secția civilă opinează în sensul respingerii, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate. Astfel, se arată că susținerile autoarei excepției cu privire la claritatea și previzibilitatea normelor legale, precum și cele cu privire la aplicarea acestora ridică probleme de interpretare a dispozițiilor legale, un atribut al instanței de judecată, iar nu al Curții Constituționale. Interpretarea și aplicarea legilor sunt prerogativele principale ale instanțelor de judecată, neavând legătură cu constituționalitatea sau neconstituționalitatea unei dispoziții legale, iar, în cadrul soluționării unei astfel de excepții, instanța de contencios constituțional nu dispune cu privire la aplicarea dispozițiilor în situația dedusă judecătii. Se mai arată că argumentele autoarei excepției de neconstituționalitate nu indică vicii de neconstituționalitate clare, ci reiterează argumente care vizează soluționarea fondului cauzei.

8. Potrivit prevederilor [art. 30 alin. \(1\) din Legea nr. 47/1992](#), încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.
9. Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Referitor la cele susținute de către autoarea excepției, se arată faptul că aceasta critică, în realitate, o eventuală lipsă normativă rezultată din reglementarea insuficientă a obligației de păstrare a produselor primite în vederea verificării și certificării datelor din documentul administrativ electronic de către autoritatea competentă. În această situație, se consideră că analiza unor astfel de critici de neconstituționalitate nu intră în competența de soluționare a Curții Constituționale, care, potrivit [art. 2 alin. \(3\) din Legea nr. 47/1992](#), se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată și, prin urmare, nu are competența de a cenzura o eventuală omisiune legislativă. În acest sens, se menționează jurisprudența Curții Constituționale, care a statuat, în mod constant (spre exemplu, [Decizia nr. 159 din 10 noiembrie 1998](#)), că nu își poate asuma rolul de a crea, de a abroga sau de a modifica o normă juridică, spre a îndeplini rolul de legislator pozitiv, și nici nu se poate substitui legiuitorului pentru adăugarea unor noi prevederi celor instituite. În ceea ce privește eventuala necorelare a unor prevederi legale, Curtea Constituțională a reținut, în cuprinsul [Deciziei nr. 131 din 1 februarie 2011](#), faptul că examinarea constituționalității unui text de lege are în vedere compatibilitatea acestui text cu dispozițiile constituționale pretins violate, iar nu compararea mai multor prevederi legale între ele și raportarea concluziei ce ar rezulta din această comparație la dispoziții ori principii ale [Constituției](#).
10. Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile [Constituției](#), precum și [Legea nr. 47/1992](#), reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor [art. 146 lit. d\) din Constituție](#), precum și ale [art. 1 alin. \(2\)](#), ale [art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992](#), să soluționeze excepția de neconstituționalitate.
12. Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulat, îl constituie dispozițiile [art. 206³³ alin. \(1\) lit. b\)](#), [art. 221³ alin. \(2\) lit. j\)](#) raportat la [art. 206³³ alin. \(1\) lit. b\)](#), precum și ale [art. 221³ alin. \(3\) lit. a\) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 927 din 23 decembrie 2003. Din examinarea excepției de neconstituționalitate reiese că, în realitate, obiectul acesteia îl constituie prevederile [art. 206³³ alin. \(1\) lit. b\)](#), [art. 221³ alin. \(2\) lit. j\)](#), precum și ale [art. 221³ alin. \(3\) lit. a\) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal](#), dispoziții care au următorul cuprins:
- [Art. 206³³ alin. \(1\) lit. b\)](#):

(1) La primirea de produse accizabile în România, în oricare dintre destinațiile prevăzute la [art. 206³⁰ alin. \(2\) lit. a\) pct. 1, 2 sau 4 ori la art. 206³⁰ alin. \(3\)](#), destinatarul trebuie să respecte următoarele cerințe: [...]
b) să păstreze produsele primite în vederea verificării și certificării datelor din documentul administrativ electronic de către autoritatea competentă;

- [Art. 221³ alin. \(2\) lit. j\)](#): „(2) Următoarele fapte constituie contravenții: [...] j) primirea produselor accizabile în regim suspensiv de accize cu nerespectarea cerințelor prevăzute în prezentul titlu;”.
- [Art. 221³ alin. \(3\) lit. a\)](#): „(3) Contravențiile prevăzute la alin. (2) se sancționează cu amendă de la 20.000 lei la 100.000 lei, precum și cu: [...] a) confiscarea produselor, iar în situația când acestea au fost vândute, confiscarea sumelor rezultate din această vânzare, în cazurile prevăzute la lit. a), b), c), e), i), j), k), l), m), n), o), r), s), ș), t), ț), u) și w);”.
13. Curtea constată că [Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal](#) a fost abrogată prin [art. 502 alin. \(1\) pct. 1 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 688 din 10 septembrie 2015. Însă, având în vedere [Decizia Curții Constituționale nr. 766 din 15 iunie 2011](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, Curtea va analiza dispozițiile criticate, întrucât ele continuă să producă efecte juridice în cauză.
14. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale [art. 1 alin. \(5\)](#) în componenta privind calitatea și previzibilitatea legii, [art. 11](#) privind dreptul internațional și dreptul intern, [art. 15 alin. \(1\)](#) privind universalitatea drepturilor și libertăților, [art. 20](#) referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, [art. 23 alin. \(12\)](#) privind stabilirea și aplicarea pedepselor prin lege, [art. 44 alin. \(9\)](#) privind regimul confiscării bunurilor, [art. 45](#) privind libertatea economică, [art. 73 alin. \(3\) lit. h\)](#) privind reglementarea prin lege organică a infracțiunilor, pedepselor și regimul executării acestora, [art. 124 alin. \(1\)](#) privind înfăptuirea justiției și

art. 148 alin. (2) privind obligativitatea respectării reglementărilor Uniunii Europene. Se mai invocă [art. 7 privind legalitatea incriminării pedepselor din Convenția](#) pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că [art. 206³³](#), cu denumirea marginală Primirea produselor accizabile în regim suspensiv de accize, prevede că la primirea de produse accizabile în România, în oricare dintre destinațiile prevăzute la [art. 206³⁰ alin. \(2\) lit. a\) pct. 1, 2 sau 4](#) ori la [art. 206³⁰ alin. \(3\)](#), destinatarul trebuie să înainteze fără întârziere și nu mai târziu de 5 zile lucrătoare de la încheierea deplasării, cu excepția cazurilor justificate corespunzător autorităților competente potrivit precizărilor din normele metodologice, un raport privind primirea acestora, denumit în continuare raport de primire, utilizând sistemul informatizat.

16. De asemenea, Curtea reține că autoarea excepției de neconstituționalitate a fost sancționată la începutul anului 2012, fiind aplicabile prevederile [art. 206³⁴ alin. \(1\) lit. c\) din Codul fiscal](#) și cele ale [pct. 64 din anexa la Instrucțiunile](#) de completare a documentului administrativ în format electronic (e-DA) utilizând aplicația EMCS-RO de control al mișcărilor cu produse accizabile în regim suspensiv de accize, aprobate prin [Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 2.434 din 3 septembrie 2010](#), publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 655 din 22 septembrie 2011, cu modificările ulterioare, care prevedeau:

(1) Ajungerea produselor la destinație este confirmată de către destinatar prin accesarea butonului «Anunță sosirea» din pagina «Detalii document», în vederea asigurării unui reprezentant al autorității vamale teritoriale care în maximum 48 de ore de la înștiințare poate verifica și certifica datele înscrise în documentul administrativ. În urma încheierii cu succes a acțiunii, sistemul va actualiza starea mișcării la «Mișcare sosită».

(2) Dacă lucrătorul vamal nu efectuează controlul în termen de 48 de ore de la momentul înștiințării, destinatarul efectuează primirea și are obligația:

a) completării în EMCS-RO a raportului de primire, în care înscrie rezultatul controlului la destinație: tipul și cantitatea fiecărui produs accizabil primit, precum și orice discrepanță între produsul accizabil primit și produsul accizabil înscris în e-DA;

b) completării raportului de primire în procedură alternativă, în care înscrie rezultatul controlului la destinație: tipul și cantitatea fiecărui produs accizabil primit, precum și orice discrepanță între produsul accizabil primit și produsul accizabil înscris în DA, pe care îl prezintă la autoritatea vamală teritorială pentru certificare, dacă sistemul este indisponibil. Raportul de primire în procedură alternativă va fi încărcat în sistem, de îndată ce acesta este repus în funcțiune.

17. Din analiza acestor dispoziții normative se poate trage concluzia că procedura la care face referire autoarea excepției de neconstituționalitate este una bazată în special pe comunicarea electronică între actorii economici implicați și autoritățile statului. Lucrătorii vamali au posibilitatea ca, în termen de 48 de ore de la data confirmării sosirii produselor accizabile la destinație, să facă o verificare la antrepozitul fiscal, în caz contrar antrepozitarul fiind liber să deruleze etapele următoare ale circuitului economic.

18. În aceste condiții, Curtea apreciază că nu se poate reține încălcarea [art. 1 alin. \(5\)](#) în componenta privind calitatea și previzibilitatea legii. De altfel, modul în care autoritățile competente și-au îndeplinit sau nu sarcinile de serviciu reprezintă o problemă de interpretare și de aplicare a legii, care cade în sarcina instanțelor judecătorești, și nu a Curții Constituționale.

19. Referitor la critica întemeiată pe [art. 73 alin. \(3\) lit. h\)](#) privind reglementarea prin lege organică a infracțiunilor, pedepselor și regimul executării acestora, Curtea reține că a statuat în jurisprudența sa ([Decizia nr. 161 din 10 noiembrie 1998](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 3 din 11 ianuarie 1999) în legătură cu dispozițiile [art. 6 din Convenția](#) europeană a drepturilor omului că nici jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului nu permite concluzia că regimul juridic al sancțiunilor contravenționale se confundă în totalitate cu cel al sancțiunilor penale. Scopul interpretării date dispozițiilor [art. 6 din Convenția](#) europeană a drepturilor omului, în sensul că noțiunea de „acuză în materie penală” include și domeniul contravențional, a fost acela de a asigura aceleași garanții procesuale celor învinuiți de săvârșirea unei contravenții ca și celor învinuiți de săvârșirea unei infracțiuni (Hotărârea din 21 februarie 1984, pronunțată în Cauza Öztürk contra Germaniei; Hotărârea din 25 august 1987, pronunțată în Cauza Lutz contra Germaniei).

20. De altfel, instanța de contencios constituțional a statuat, în numeroase ocazii, că domeniul contravențional nu se regăsește printre cele strict și limitativ prevăzute de [art. 73 alin. \(3\) din Constituție](#), în privința cărora legiferarea are loc numai prin lege organică (a se vedea [Decizia nr. 1.128 din 27 noiembrie 2007](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 872 din 20 decembrie 2007). De asemenea, Curtea Constituțională a statuat, prin [Decizia nr. 183 din 8 mai 2003](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 425 din 17 iunie 2003, următoarele: „contravențiile au fost scoase de sub incidența legii penale și au fost supuse unui regim administrativ”.

21. În aceste condiții, Curtea nu poate reține încălcarea prevederilor constituționale ale [art. 11](#) privind dreptul internațional și dreptul intern, ale [art. 20](#) referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, ale [art. 23 alin. \(12\)](#) privind stabilirea și aplicarea pedepselor prin lege și nici a celor ale [art. 7 privind legalitatea incriminării pedepselor din Convenția](#) pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

22. În ceea ce privește libertatea economică, prin [Decizia nr. 99 din 1 februarie 2011](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 266 din 15 aprilie 2011, și [Decizia nr. 387 din 26 iunie 2014](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 538 din 21 iulie 2014, Curtea a statuat că dispozițiile [Legii fundamentale](#) consacră libertatea economică ce constă în accesul liber pe care îl are orice persoană la activitatea economică, posibilitatea de a exercita libera inițiativă și de a exercita aceste drepturi „în condițiile legii”. Astfel, libertatea economică nu apare ca un drept absolut al persoanei, ci este condiționată de respectarea limitelor stabilite de lege, limite ce urmăresc asigurarea unei anumite discipline economice ori protejarea unor interese generale. Altfel spus, libertatea economică nu se poate manifesta decât în limitele impuse de asigurarea respectării drepturilor și intereselor legitime ale tuturor (a se vedea, în acest sens, și [Decizia nr. 31 din 14 ianuarie 2010](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 150 din 8 martie 2010).

23. Referitor la invocarea prevederilor [art. 44 alin. \(9\) din Constituție](#), Curtea constată că acest text prevede că bunurile destinate, folosite sau rezultate din infracțiuni ori contravenții pot fi confiscate numai în condițiile legii. Acest articol nu se referă la averea dobândită licit, care nu poate fi confiscată, dar la care se referă [art. 44 alin. \(8\) din Constituție](#). În aceste condiții, Curtea reține că prevederile [art. 44 alin. \(9\) din Constituție](#) nu sunt incidente în cauză.

24. De asemenea, Curtea constată că nu sunt incidente în cauză dispozițiile constituționale ale [art. 15 alin. \(1\)](#) privind universalitatea drepturilor și libertăților, [art. 124 alin. \(1\)](#) privind înfăptuirea justiției și nici ale [art. 148 alin. \(2\)](#) privind obligativitatea respectării reglementărilor Uniunii Europene.

25. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul [art. 146 lit. d\)](#) și al [art. 147 alin. \(4\) din Constituție](#), precum și al [art. 1-3](#), al [art. 11 alin. \(1\) lit. A.d\)](#) și al [art. 29 din Legea nr. 47/1992](#), cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Societatea AGPC Import House - S.R.L. din Pitești în Dosarul nr. 5.469/280/2012 al Judecătoriei Pitești - Secția civilă și constată că prevederile [art. 206³³ alin. \(1\) lit. b\)](#), [art. 221³ alin. \(2\) lit. j\)](#), precum și ale [art. 221³ alin. \(3\) lit. a\) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal](#) sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Pitești – Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 31 mai 2018.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. VALER DORNEANU

Magistrat-asistent,

Fabian Niculae
